

Notat til Statsrevisorerne om
beretning om mål- og resultatstyring
i staten med fokus på effekt

April
2010

revision

revision

revision

Vedrører:

Statsrevisorernes beretning nr. 3/2009 om mål- og resultatstyring i staten med fokus på effekt

6. april 2010

RN A405/10

Finansministerens redegørelse af 5. marts 2010

1. Beretningen handlede om mål- og resultatstyring i staten med fokus på effekt. Undersøgelsen vedrørte styringsrelationen mellem departement og de underliggende institutioner, og fokus var primært rettet mod anvendelsen af resultatkontrakter som styringsredskab.

Formålet med beretningen var at vurdere, om departementerne og institutionerne havde opstillet resultatkontrakter, der indeholdt mål om effekt, og om departementerne anvendte resultatkontrakterne i styringen af underliggende institutioner. Endelig var det formålet at vurdere, om institutionerne havde implementeret resultatkontrakterne i den interne styring.

På baggrund af undersøgelsen opstillede Rigsrevisionen en række anbefalinger, der kunne understøtte departementernes og de statslige institutioners videre arbejde med mål- og resultatstyring.

2. Statsrevisorerne konstaterede, at mål- og resultatstyring, herunder resultatkontrakter, har været det bærende styringsprincip i staten siden 1990'erne. Rigsrevisionens undersøgelse er en af de første systematiske undersøgelser af, hvordan departementer og statslige institutioner har arbejdet med mål- og resultatstyring med fokus på effekt. Statsrevisorerne konstaterede endvidere, at Rigsrevisionen har givet en række anbefalinger, som ministerierne kan lade sig inspirere af i deres videre arbejde med mål- og resultatstyring.

3. Finansministeren er enig med Rigsrevisionen i, at resultatkontrakter udgør et nyttigt styringsinstrument både i relationen mellem departement og institution og internt i institutionerne, fordi de tydeliggør, hvilke mål de statslige institutioner skal arbejde efter. Ministeren er endvidere enig med Rigsrevisionen i, at der fortsat er mulighed for at styrke kontrakternes fokus på institutionernes kerneopgaver, og at Finansministeriet, departementerne og institutionerne forholder sig kritisk til resultatkontrakter som styringsredskab og løbende sikrer, at kontrakterne har en reel styringsfunktion.

Finansministeren har tilkendegivet, at det videre arbejde med at udvikle styringen i staten vil ske inden for disse rammer.

4. I februar 2010 udsendte Finansministeriet en ny styringspublikation, "Ansvar for styring – vejledning om styring fra koncern til institution". Vejledningen giver inspiration og eksempler på, hvordan der kan arbejdes med effektmål. Finansministeren er enig i, at det ikke i alle tilfælde er relevant at opstille effektmål, og at institutionerne i disse tilfælde bør bestræbe sig på at opstille ambitiøse mål for kvaliteten af de ydelser, institutionen leverer.

5. Finansministeren har anført, at Rigsrevisionen har givet en række nyttige anbefalinger, som ministerierne kan lade sig inspirere af i deres videre arbejde med mål- og resultatstyring. Anbefalingerne vil indgå i Finansministeriets videre arbejde på området.

6. Jeg finder finansministerens redegørelse tilfredsstillende. Jeg betragter hermed sagen som afsluttet.

Henrik Otbo